

Отже, облікова інформація певною мірою формує економічний інформаційний простір і одночасно залежить від нього. Облікова інформація повинна:

- 1) забезпечувати інформаційну базу для користувачів в процесі прийняття рішень;
- 2) підвищувати ефективність управління установою.

Проблема побудови єдиного облікового інформаційного простору стосується кожної бюджетної установи, її керівництва, вимагає зваженості при організації процесу управління і обліку; вжиття заходів для підвищення достовірності звітних даних та ефективного забезпечення інформацією відповідних користувачів. В нинішніх умовах господарювання вимоги до взаємного зв'язку та зіставлення показників бухгалтерського обліку зростають. Облік повинен бути тим інструментом, що здатен підвищити ефективність господарювання та покращити фінансові результати виконання кошторису доходів і видатків бюджетної установи. Все це, в першу чергу, пов'язане з тим, що бухгалтерський облік бюджетних установ повинен забезпечити облік активів, капіталу, зобов'язань та господарських операцій для рахунків і субрахунків відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, кодів програмної та економічної класифікації видатків Державного бюджету України, загального та спеціального фондів, касових та фактичних видатків, відповідних структурних підрозділів.

Список використаних джерел

1. Державна казначейська служба України [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://treasury.gov.ua/main/uk/publish/article/153868>.
2. Лоханова Н.О. Реформування системи бухгалтерського обліку і звітності в Україні: реалії, проблеми, перспективи // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2012. – № 2 (45). – С. 132-138.
3. Лучко М. Р. Організація інформаційних систем і технологій обліку в бюджетних установах: навч. посібн. / М.Р. Лучко, М.Н. Хорунжак. – Тернопіль: Стародубець В.О., 2002. – 178 с.

Павловська Н. І.

магістр 52-Емаг-19 групи

наук. кер. – к.е.н., доцент Гавриленко Н. В.

Первомайська філія Національного університету

кораблебудування імені адмірала Макарова

м. Первомайськ

ВІДОБРАЖЕННЯ ВПЛИВУ ІНФЛЯЦІЇ В УПРАВЛІНСЬКОМУ ОБЛІКОВОМУ ПРОЦЕСІ

Порівняння показників в грошовому еквіваленті в умовах тривалого технологічного процесу виготовлення продукції не завжди може вважатися об'єктивним. Витрати окремих партій виникають в різному обсязі, технологічних умовах і на різних етапах виробництва (тривалість деяких етапів досягає декількох років). Це призводить до неможливості їх об'єктивного зіставлення. Для виробничих центрів відповідальності доцільно застосовувати механізм, заснований на структурно-матеріальному поданні витрат, який передбачає обов'язкове зазначення кількісного вираження витрат при їх відображенні на рахунках обліку, що дозволяє агрегувати кількісні вираження груп витрат, які виділяються на будь-яких рівнях носіїв витрат (рис. 1).

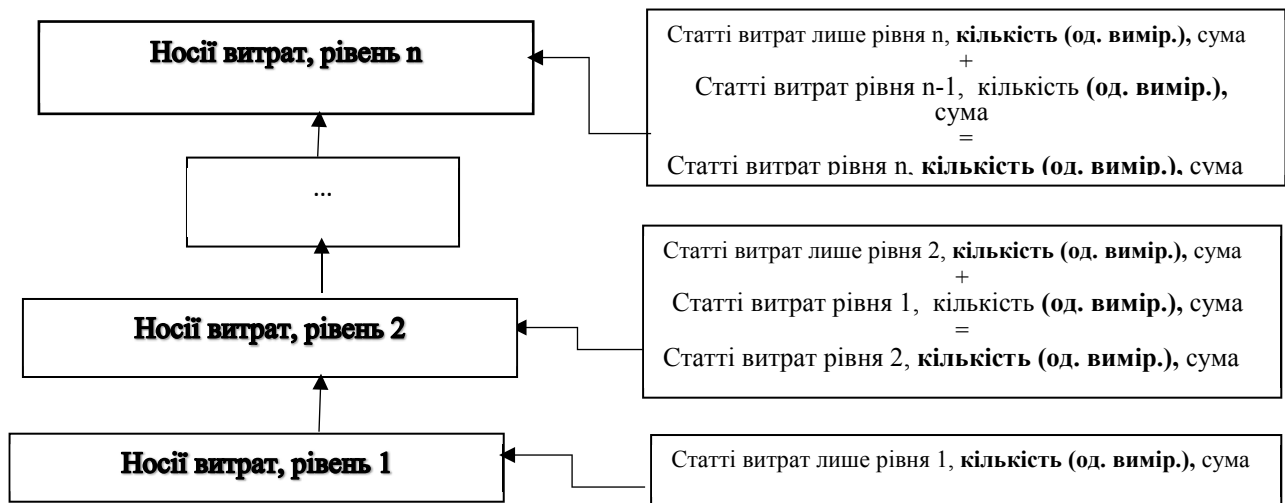

Рис. 1 Схематичне представлення функціонування структурно-матеріального механізму обліку витрат

Застосування запропонованого механізму дозволяє доповнити традиційну схему акумулювання витрат набором даних, що дають можливість оперативного розрахунку потенційної структури витрат при різних ринкових сценаріях, тим самим, дотримання такого підходу уніфікації даних дозволить підвищити інформативність управлінського обліку шляхом включення адаптованої інформації регламентованого обліку.

В умовах можливості скорочення тривалості виробничого циклу шляхом маніпулювання структурою технологічного ланцюжка потрібне отримання об'єктивної вартісної оцінки понесених витрат і отриманого прибутку, виходячи з поточної ринкової ситуації. В зв'язку з цим, доцільно застосовувати підхід обліку впливу інфляційних процесів, що передбачає використання кількісної оцінки статей витрат (розрахованих відповідно до структурно-матеріального механізму по партіях носіїв витрат продукції різних рівнів) і ринкової вартості ресурсу, що відповідає статті витрат, яка коригується (рис. 2).

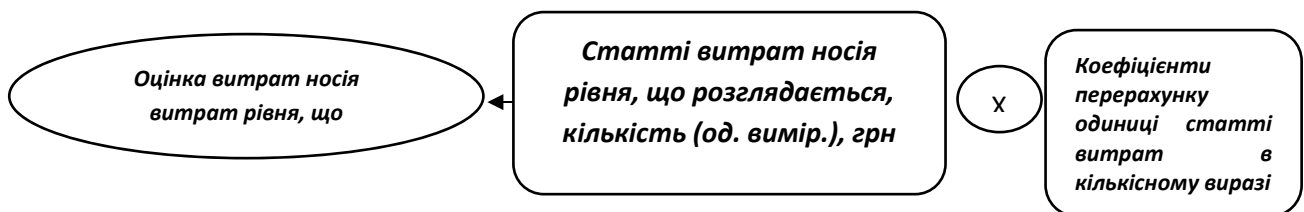

Рис. 2 Схема перерахунку вартісної оцінки витрат носія, обумовленого впливом інфляційних процесів

У ситуаціях неможливості визначення ринкової ціни (сезонний продукт, комплексна стаття витрат і ін.) в якості коефіцієнта перерахунку застосовується найбільш близький статистичний показник (таблиця 1).

Таблиця 1

Коефіцієнти коригування статей витрат	
Стаття витрат	Статистичний показник
1	2
Первинна сировина (сезонна)	Індекс споживчих цін

Продовження табл. 1

1	2
Напівфабрикати	Ринкова вартість фактора виробництва
Основні технологічні матеріали	
Допоміжні технологічні матеріали	
Інші матеріальні витрати	Індекс споживчих цін
Заробітна плата цехів переробки	Коефіцієнт зміни МРОТ
Заробітна плата інших підрозділів	Середній рівень зарплати по галузі
Нарахування стимулюючого характеру	
Нарахування компенсаційного характеру	
Нарахування за невідпрацьований час	
Допомоги соціального характеру за рахунок підприємства	
Єдиний соціальний внесок	Перерахунок у відповідності з ФОП
Амортизація основного обладнання	Переоцінка ОЗ
Амортизація допоміжних пристроїв	
Інші	Індекс споживчих цін

Для цілей управлінського обліку впливу інфляції пропонується проводити коригування по кожній статті витрат щомісяця, відображаючи змінув бухгалтерському обліку. Відображати інфляційні радимо за дебетом субрахунку 948 «Визнані штрафи, пені, неустойки» у кореспонденції з кредитом субрахунку 685 «Розрахунки з іншими кредиторами». Хоча Мінфін для подібних витрат запропонував субрахунок 949 «Інші витрати операційної діяльності» [1]. На якому варіанті зупинитися вирішити повинен сам суб'єкт господарювання [2].

Маючи різну динаміку зміни ринкової вартості, ресурси (сировина, обладнання, робоча сила різної кваліфікації) відхиляються від середніх значень певних коефіцієнтами інфляції, формуючи більш високий середньозважений індекс перерахунку, тим самим збільшуючи відхилення між варіантами коригувань вартісних оцінок витрат обраних носіїв.

Проведений управлінський аналіз за статтями витрат на даних, отриманих після застосування структурно-матеріального механізму обліку витрат, показав перевищення фактичних значень над плановими показниками для всіх основних груп статей витрат («Оплата праці», «Матеріальні витрати», «Амортизація»).

Дослідження причин відхилень виявило комплекс бракуотворюючих факторів і ряд обумовлених ними витрат, пов'язаних з необхідністю виконання додаткових технологічних операцій. Подальше виділення в кожній групі статей витрат підгрупи «витрати по виправленню браку» дозволило оцінити їх у вартісному і натуральному вираженні для кожної партії продукції і її напівфабрикатів в розрізі технологічних операцій і центрів відповідальності.

Список використаних джерел

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Мінфіну від 30.11.99 р. № 291
2. Лист Міністерства фінансів від 08.12.2004 р. № 31-04200-20-10/22572